

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Број: ЈН2-03-07-1-3053-8/19
Мостар, 26.12.2019.год.

Канцеларија за разматрање жалби БиХ, филијала Мостар, рјешавајући по жалби понуђача МИКРО ПОЛО д.о.о. Сарајево од 2.12.2019.год. изјављену по Заједничкој адвокатској канцеларији Мирна Милановић-Лалић и Јасмина Суљовић из Сарајева, на Рјешење бр.01-1-4167/19-04 од 4.11.2019.год. донесено у поступку јавне набавке хемикалија Лот 4. уговорног органа ЈУ Кантонална болница „Др Сафет Мујић“ Мостар, на основу члана 93. став (7), члана 103. став (1) тачка а) и члана 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ“ бр. 39/14) на сједници Вијећа III одржаној 26.12.2019.год. доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.
Поништава се предметни поступак набавке у потпуности:
 - Рјешење бр.01-1-4167/19-04 од 4.11.2019.год.
 - Тендерска документација поступка у дијелу набавке Лота 4. (Обавјештење о набавци бр. 40-1-1-40-3-50/19, од 20.9.2019.год.) и сви остали акти донесени у поступку.
2. Усваја се захтјев жалиоца за накнаду трошкова састава жалбе изјављене по Заједничкој адвокатској канцеларији Мирна Милановић-Лалић и Јасмина Суљовић из Сарајева у износу од 280,80 КМ, које је уговорни орган дужан надокнадити жалиоцу у року од 15 дана од пријема овог рјешења, док се преостали дио захтјева одбија као неоснован.
3. Поврат уплаћене накнаде покретања жалбеног поступка у износу од 666,66 КМ извршиће се посебним актом овог органа.

О б р а з л о ж е њ е

Уговорни орган, ЈУ Кантонална болница „Др Сафет Мујић“ Мостар (у даљем тексту: Уговорни орган) је донио Одлуку о избору најповољнијег понуђача у поступку јавне набавке хемикалија Лот 4. бр.01-1-4167/19-04 од 4.11.2019.год. (Обавјештење о набавци бр.40-1-1-40-3-50/19, објављено на Порталу јавних набавки 20.9.2019.год.).
Понуђач, МИКРО ПОЛО д.о.о. Сарајево (у даљем тексту: Жалилац), дана 2.12.2019.год. изјављује жалбу по Заједничкој адвокатској канцеларији Мирна Милановић-Лалић и Јасмина Суљовић из Сарајева, на наведен Рјешење уговорном органу, који исту као

неосновану, заједно са Изјашњењем на жалбу (бр.01-1-4167/19-06 од 5.12.2019.год.) прослијеђује Канцеларији за разматрање жалби БиХ.

Жалилац побијајући предметно Рјешење жалби наводи слjedeће: „Уговорни орган је неосновано у побијаном Рјешењу закључио да понуда Подносиоца жалбе није у складу са ТД јер није достављено Рјешење о промету хемикалијама. Подносилац жалбе је Побијано Рјешење и Побијану Одлуку примио дана 26.11.2019. године уз поуку да је рок за жалбу од одређен чланом 100 став 4 Закона о јавним набавкама БиХ. Овим је чланом прописан рок од 5 дана за изјављивање жалбе. Обзиром да задњи дан рока пада у недјељу у складу са чланом 92 став 2 Закона о управном поступку БиХ рок истиче истеком првог наредног радног дана што је 02.12.2019. године. Имајући у виду наведено, жалба је допуштена, благовремена и изјављена од стране овлаштеног лица.

I. Актуелни извод Подносиоца жалбе је акт о промета хемикалијама издат од надлежног органа.

Циљ укључивања у тачку 1.4. ТД обавезе достављања Рјешења о промету хемикалијама јесте доказивање техничке и професионалне способности Подносиоца жалбе односно да Подносилац жалбе има овлаштење да обавља дјелатност промета хемикалијама. Чланом 6 Закона о привредним друштвима ФБиХ прописано да „Друштво почиње обављати своју дјелатност након уписа у регистар друштава и објављивања регистрације у складу са законом којим се уређује регистрација привредних друштава“ то је регистрацијом дјелатности „46.75 Трговина на велико кемијским производима“ Подносилац жалбе испунио овај увјет. Дакле, актуелни извод представља акт којим Подносилац жалбе доказује овлаштење за промет хемикалијама издат од надлежног органа. Актуелни извод који је достављен уз понуду потврђује да је донесено Рјешење о регистрацији којим је уписана дјелатност “46.75. Трговина на велико кемијским производима” а и иста је регистрована као претежна дјелатност Подносиоца жалбе код Федералног Завода за статистику.

Доказ: Актуелни извод из судског регистра Опћинског суда у Сарајеву број 065-0-Per3-19-009062 од 01.11.2019. године; Обавјештење о разврставању правног лица према класификацији дјелатности број 07-32.5- 6158/Т 8 од 08.01.2018. године.

Надаље, чланом 6 став 2 ЗПД-а прописано је да „Дјелатности за које је законом утврђено да се могу обављати само на основу сагласности, дозволе или другог акта надлежног органа могу се обављати након добијања дозволе, сагласности или другог акта надлежног органа.

“ Дакле, Подносилац жалбе не би могао бити регистрован за обављање основне дјелатности “46.75 Трговина на велико кемијским производима” без претходне сагласности надлежног органа (да је иста била потребна) те се истом не би могао бавити у претежној мјери у односу на остале уписане дјелатности да није претходно прибавио неопходне сагласности односно Рјешење о промету хемикалијама даје исто било потребно.

У погледу навода из Побијаног Рјешења да је Комисија урадила привид при бирању најповољнијег понуђача, „јер из актуелног извода из судског регистра под тачком “46.75 Трговина на велико кемијским производима ” јасно је да компанија посједује одобрено прометавање кемијским производима, али није дефинисано на шта се конкретно мисли под називом кемијски производ, јер кемијски производи и хемикалије нису исти предмет прометавања“ истичемо да Класификација дјелатности у БиХ (Сл. гласник БиХ 47/10) прописује образложење шта укључује дјелатност “46.75 Трговина на велико хемијским производима” те се у образложењу прописује да поближе образложено укључује: трговину

на велико индустријским хемикалијама (анилином, штампарским бојама, етеричним уљима, индустријским плиновима, хемијским љепилима, бојама, синтетичком смолом, метанолом, парафином, мирисима и аромама, содом, индустријском соли, киселинама и сумпорним спојевима, дериватима шкроба итд.), и трговину на велико гнојивима и агрохемијским производима. Дакле, Уговорни орган правилно закључује да регистрацијом за ову дјелатност Подносилац жалбе посједује одобрење за обављање дјелатности 46.75 Трговина на велико хемијским производима али погрешно закључује да ова дјелатност не укључује промет хемикалијама. Дакле, обзиром да за промет Етилног алкохола (етанола) није потребно Рјешење о промету хемикалијама од надлежног органа а да је Подносилац жалбе овлаштен за обављање дјелатности промета хемикалијама исти испуњава све услове из ТД. Надаље, обзиром да је достављање Рјешења о промету хемикалијама прописано тачком 14. ТД у сврху доказивања техничке и професионалне способности из члана 48 став 2 и 6 и 49 став 1(д) и (е) Закона истичемо да је чланом 48 став 6 приписано „Ако се у тендерској документацији захтијева осигурање сертификата које издају неовисна тијела, а којима се потврђује да кандидат/понудитељ испуњава одређене стандарде осигурања квалитете, уговорно тијело дужно је позвати се на суставе осигурања квалитете који се темеље на одговарајућим еуропским серијама стандарда што су их потврдила тијела која су сукладна с еуропским серијама стандарда које се тичу издавања сертификата. Уговорно тијело дужно је прихватити и друге доказе о истовриједним мјерама осигурања квалитете од кандидата/понудитеља који немају приступа таквим сертификатима.“ Дакле, уколико Подносилац жалбе нема приступ Рјешењу о промету хемикалијама Уговорни орган дужан је прихватити Актуелни извод као доказ овлаштења за обављање дјелатности промета хемикалијама у складу са Класификацијом дјелатности (Сл.гласник БиХ 47/10).

II. Рјешење о промету хемикалијама није услов за промет хемикалијама у ФБиХ. Министарство здравства ФБиХ које би једино било овлаштено да уређује промет хемикалијама је дописом број 05-37-7143/18 од 10.12.2018. године обавијестио подносиоца жалбе да се етилни алкохол (етанол) не налази на Листи отрова, тако да промет ове хемикалије није у надлежности овог министарства.

Доказ: Мишљење Министарства здравства ФБиХ број 05-37-7143/18 од 10.12.2018. године. Дакле, обзиром да тренутно законодавство ФБиХ не прописује обавезу прибављања Рјешења о промету хемикалија од Министарства здравства ФБиХ а да етанол не спада у отрове овај увјет из ТД (уколико би се формално тумачио, а не суштински у складу са Законом) не би могао бити испуњен од било којег друштва из ФБиХ што услов чини дискриминативним у односу на друштва из Републике Српске гдје је усвојен Закон о промету хемикалијама (Сл.гласник РС", бр. 21/18) и гдје Министарство здравља и социјалне заштите Републике Српске издаје Рјешење о промету хемикалијама и упису у Инвентар хемикалија. У ФБиХ тек је приједлогом Закона о хемикалијама ФБиХ који је усвојен у септембру 2017. година а чији коначни текст никада није изгласан нити ступио на снагу предвиђена регистрација пред Министарством здравства ФБиХ и успостављање Инвентара хемикалија. Обзиром да овај закон није ступио на снагу друштва у ФБиХ немају обавезу нити могућност прибављања Рјешење о промету хемикалија од Министарства здравства ФБиХ нити постоји Инвентар хемикалија у ФБиХ. Такођер, из овог приједлога закона јасно је да се Регистар произвођача и увозника хемикалија као и Интегрални инвентар хемикалија тек треба успоставити по први пут на основу подзаконских аката који требају бити донесени када Закон о хемикалијама ФБиХ буде усвојен.

Доказ: Приједлог закона о хемикалијама ФБиХ из септембра 2017. године.

Такођер, у складу са судском праксом у односу на члан 46 Закона којим је прописано да „Уговорно тијело може захтијевати у тендерској документацији од кандидата/ понудитеља да докажу своју регистрацију у одговарајућим професионалним или другим регистрима земље у којој су регистрирани или да осигурају посебну изјаву или потврду надлежног тијела којом се доказује њихово право на обављање професионалне дјелатности која је у вези с предметом набаве “ Суд БиХ је у пресуди број У 21716/2016 од 10.8.2017. године закључио да су приговори против одлуке о избору најповољнијег понуђача неосновани ако је из извода из судског регистра о регистрацији изабраног понуђача видљиво да је регистра ван за дјелатност која је предмет јавне набавке.

III. Прописивање услова достављања Рјешења о промету хемикалијама представља дискриминацију и нарушавање конкуренције противно Уставу БиХ. У случају неприхватања Актуелног извода као доказа овлаштености обављања дјелатности промета хемикалијама Уговорни орган крши члан 3 став 1 и 2 Закона о јавним набавкама БиХ јер Рјешење о промету хемикалијама могу прибавити само друштва регистрована на територији Републике Српске. Чланом 3. Закона прописано је даје уговорни орган дужан да подузима све потребне мјере, како би се осигурала правична и активна конкуренција међу потенцијалним понуђачима, уз остваривање једнаког третмана, недискриминације и транспарентности, што у коначници подразумијева примјену истих услова за све судионике у поступку јавне набавке. Начело једнаког третмана и недискриминације, уговорно тијело треба поштовати током цијелог процеса набавке, почињући са припремом тендерске документације и успоставом захтијева које требају испунити понуђачи, заинтересовани за јавну набавку, па све до одабира понуђача и додјеле уговора. Чланом 44 став 3 Закона прописано је да: „Минимум квалификацијских увјета које уговорно тијело одреди за кандидате/ понудитеље, као и документи који су им потребни за доказивање тога, обавезно требају бити размјерни предмету јавне набаве и суkladни с њим. Постављени увјети не смију бити ограничавајући за конкуренцију и морају бити јасни и прецизни.“ Такођер, ставом 4 истог члана прописано је да: “Уговорни орган од кандидата/понуђача захтијева саво оне доказе који су неопходни да би се утврдило да ли кандидат/понуђач задовољава квалификационе услове које је поставио уговорни орган. ” Посебно истичемо даје чланом 46 Закона о јавним набавкама прописано: “Уговорни орган у тендерској документацији може од кандидата/понуђача захтијевати да докажу своју регистрацију у одговарајућим професионалним или другим регистрима земље у којој су регистрирани или да осигурају посебну изјаву или потврду надлежног органа којом се доказује њихово право да обављају професионалну дјелатност, која је у вези с предметом набавке. Документи из става (1) овог члана признају се на територији Босне и Херцеговине, без обзира на којем нивоу власти су издати. ” Такођер, Уставом БиХ је прописано да „Постоји слобода кретања широм Босне и Херцеговине. Босна и Херцеговина и ентитети неће ометати пуну слободу кретања, лица, роба, услуга и капитала широм Босне и Херцеговине. Ниједан ентитет неће проводити било какву контролу на граници између ентитета. Тиме би Уговорни орган неприхватањем Актуелног извода у сврху доказивања Техничке и професионалне способности из тачке I.4. ТД неосновано дискриминирао Подносиоца жалбе у односу на друштво „Krajinagroup" д.о.о. Бања Лука чије је сједиште у Републици Српској противно Уставу БиХ и Закону.

IV.Закључак

Уговорни орган није имао основа за доношење побијаног Рјешења. Паушални и неутемељени су наводи Уговорног органа да Подносилац жалбе није доставио доказ о овлашћењу за промет хемикалијама. Подносилац жалбе предлаже да Уговорни орган поништи побијано Рјешење и побијану Одлуку и поново проведе поступак.

...

Састав жалбе - 932,00 КМ + ПДВ (члан 18 став 6 Адвокатске тарифе, ограничено на просјечни лични доходак у ФБиХ у складу са чланом 31 Закона о адвокатури ФБиХ).“

Уговорни орган у Изјашњењу на жалбу истиче следеће: « ... што се тиче актуелног извода уговорни орган је утврдио да је понуђач доставио актуелни извод из судског регистра, те под тачком 46.75. трговина на велико хемијским производима јасно је да компанија посједује одобрено прометовање хемијским производима, али није дефинисано на што се односе хемијски производи као и на што се конкретно мисли под називом хемијски производ, јер хемијски производи и хемикалије нису исти предмет прометовања. Самим тим што понуђач “Микро поло“ д.о.о Сарајево не посједује никакав други документ за прометовање хемикалијама упитан је и поврат акцизе.

Надаље, уговорни орган је у тендерској документацији под тачком 14. захтјевао Рјешење о промету хемикалија издато од надлежног органа. Увидом у понуду понуђача “Микро поло“ д.о.о Сарајево стоји да је регистрован за промет отровима и налази се на списку прометника отровима Федералног министарства здравства. Међутим, етанол је хемикалија, а не отров, те самим тим понуђач Микро поло“ д.о.о Сарајево није доставио Рјешење у складу са тендерском документацијом. Надаље, Агенција за лијекове и медицинска средства БиХ није надлежна као институција за увоз, производњу и прометовање хемикалија, па самим тим нису ни релевантна Рјешења о регистрацији производа и Рјешења о регистрацији велепометника медицинским средствима које издаје Агенција за лијекове и медицинска средства БиХ, јер се не ради о медицинском средству већ хемикалијама, па су релевантна Рјешења о упису у инвентар хемикалија које издаје надлежна институција.

Такођер, наводи да прописивање услова достављања Рјешења о промету хемикалија предствља дискриминацију и нарушену конкуренцију противно Уставу БиХ. Уговорни орган одређује услове у тендерској документацији и сматра да Рјешење о промету хемикалија је потребно у поступку набавке хемикалија. Жалиоц се није у току поступка објаве поступка набавке жалио на услове из тендерске документације (спорно Рјешење), па самим тим није основано да се у овој фази поступка жали на услове из тендерске документације.

Надаље, уговорни орган сматра да су наводи жалиоца неосновани, па самим тим и трошкове овог поступка сноси сам жалиоц.»

У складу са чланом 109. ЗЈН, жалба је благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица.

Оспоравајући предметно Рјешење уговорног органа жалилац у жалби наводи да је исти неосновано закључио да је жалилац доставио неприхватљиву понуду, истичући да је приложеним Актуелним изводом из судског регистра доставио доказ о овлашћењу за промет хемикалијама.

Увидом у ожалбено Рјешење утврђено је да је истим уговорни орган понуду жалиоца одбацио неприхватљивом из следећих разлога: « ... уговорни орган је у тендерској документацији под тачком 14. захтјевао Рјешење о промету хемикалија издато од надлежног органа. Увидом у понуду понуђача "Микро поло" д.о.о Сарајево стоји да је регистрован за промет отровима и налази се на списку прометника отровима Федералног министарства здравства. Међутим, етанол је хемикалија, а не отров, те самим тим понуђач "Микро поло" д.о.о Сарајево није доставио Рјешење у складу са тендерском документацијом. Надаље, Агенција за лијекове и медицинска средства БиХ није надлежна као институција за увоз, производњу и прометовање хемикалија, па самим тим нису ни релевантна Рјешења о регистрацији производа и Рјешења о регистрацији велепометника медицинским средствима које издаје Агенција за лијекове и медицинска средства БиХ, јер се не ради о медицинском средству већ хемикалијама, па су релевантна Рјешења о упису у инвентар хемикалија које издаје надлежна институција. Уговорни орган је ово Рјешење прихватио и тиме прекршио одредбе члана 3. став 1 и 2 ЗЈН, гдје је у неравноправан однос довео понуђача "Крајина group" д.о.о Бања Лука. Комисија је урадила привид у бирању најповољнијег понуђача, јер из актуелног извода из судског регистра под тачком 46.75. трговина на велико хемијским производима јасно је да компанија посједује одобрено прометовање хемијским производима, али није дефинисано на што се односе хемијски производи као и на што се конкретно мисли под називом хемијски производ, јер хемијски производи и хемикалије нису исти предмет прометовања. Самим тим што понуђач "Микро поло" д.о.о Сарајево не посједује никакав други документ за прометовање хемикалијама упитан је и поврат акцизе. Такођер, Комисија је прихватила потврде о добром извршењу уговора, иако ниједна достављена потврда није издата од стране здравствене установе, те жалилац тражи да уговорни орган приспита своју Одлуку и поступи у складу са ЗЈН БиХ. Уговорни орган је утврдио да је жалба благовремена и изјављена од овлаштене особе, те приступио поновном прегледу понуда. Увидом у понуду понуђача "Микро поло" д.о.о Сарајево утврђено је да је понуђач доставио све како је наведено у жалби (Рјешења која неиспуњавају услове из тендерске документација), односно исти је доставио Рјешење о промету отровима, а не хемикалијама, те се комисији десио привид јер је мислила да се дато Рјешење односи на промет и хемикалијама и да је издато од стране надлежног органа. "

Увидом у ТД утврђено је да је уговорни орган предмет јавне набавке подијелио на лотове, дефинишући Лот 4. као набавку хемикалије етанол – апсолутни алкохол (акцизни алкохол) – медицински алкохол.

Такође, увидом у ТД предметног поступка набавке утврђено је да је уговорни орган у сврху доказивања испуњености услова техничке и професионалне способности понуђача предвидио изричит услов по коме су понуђачи дужни доставити рјешење о промету хемикалијама издато од стране надлежног органа (т.14.ц).

Даљим увидом у ТД, утврђено је да је уговорни орган у сврху доказивања испуњености услова способности обављања професионалне дјелатности понуђача, предвидио достављање актуелног извода из судског регистра, којим се доказује право професионалног бављења одређеном дјелатношћу (т.12.).

Увидом у понуду жалиоца утврђено је да је исти у погледу испуњавања услова способности обављања професионалне дјелатности (из т.12. ТД) доставио Актуелни извод из судског

регистра од 7.8.2019.год., у коме се под ширфом 46.75. наводи дјелатност Трговина на велико хемијским производима.

Даљим увидом у понуду жалиоца утврђено је да је исти доставио и Рјешење бр.05-37-607-2/17 од 13.3.2017.год. издато од Федералног министарства здравства, којим се жалиоцу одобрава дјелатност промета отровима на велико у ФБиХ, сходно Закону о промету отрова («Сл. лист РБиХ бр.2/92, 13/94).

У односнy на разматрани навод, неопходно је нагласити да уговорни орган у ожалбеном Рјешењу наводи да је предмет набавке – етанол хемикалија а не отров, а да је жалилац у предметном спису доставио допис Федералног министарства здравства од 10.12.2019.год. у коме се наводи да се ветилни алкохол (етанол) као хемикалија, не налази на Листи отрова, те да увоз и промет наведне хемикалије није у надлежности министарства.

У контексту разматране жалбе напомиње се да члан 53. став (1) ЗЈН прописује да уговорни орган у тендерској документацији даје потпуне информације о условима уговора који су понуђачима довољни за припрему понуда а да члан 3. став (1) Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда одређује да тендерска документација садржи све неопходне информације и појашњења која морају бити дефинисана јасно а на основу којих понуђачи припремају своје понуде.

Сходно наведеном, утврђеном чињеничном и правном стању, овај орган сматра да је у предметном поступку ријеч о апсолутно битној повреди поступка о којој овај орган води рачуна по службеној дужности, те с тим у вези констатује се да су се у предметној ствари стекли услови за примјену члана 103. став (1) тачка а) ЗЈН, према којој су у поступцима јавне набавке апсолутно битне повреде закона су оне повреде о којима КРЖ води рачуна по службеној дужности, и које могу довести до поништења поступка у потпуности или дјелимично, и то неусклађеност тендерске документације са овим законом или подзаконским актима, која је довела до немогућности утврђивања основаности жалбених навода или која је довела до нарушавања основних принципа овог закона, односно незаконите додјеле уговора, те се сходно наведеном, поступак набавке предметног лота (4) поништава у потпуности.

Наиме, неспорна је чињеница да је уговорни орган у предметној ТД, у т.14.ц) у сврху доказивања испуњености услова техничке и професионалне способности експлицитно предвидио услов по коме су понуђачи дужни доставити рјешење о промету хемикалијама издато од стране надлежног органа. Међутим, уговорни орган није обезбиједио додатне информације, односно ближе одредио о коме надлежном органу је ријеч, при чему је од посебног значаја потребно навести чињеницу да у ФБиХ још увијек није усвојен Закона о хемикалијама (а који је у парламентарној процедури усвајања).

Надаље, овај орган напомиње да за њега није споран (приложени) Актуелни извод из судског регистра којим жалилац доказује тражену способности обављања професионалне дјелатности (из т.12. ТД). Али, неспорна је чињеница да је уговорни орган у сврху доказивања испуњености услова техничке и професионалне способности предвидио и посебан услов по коме су понуђачи дужни доставити и рјешење о промету хемикалијама издато од стране надлежног органа (т.14.ц) ТД), које жалилац није доставио у својој понуди, како достављено Рјешење бр.05-37-607-2/17 од 13.3.2017.год. издато од Федералног министарства здравства којим се жалиоцу одобрава дјелатност промета отровима на велико

у ФБиХ, не може послужити као доказ у смислу т.14.ц) ТД, јер се тражени етилни алкохол (етанол) не налази на Листи отрова, те да увоз и промет наведне хемикалије није у надлежности Министарства (како то произилази из дописа Федералног министарства здравства од 10.12.2019.год. приложеног у предметном спису). Дакле, према схватању овог органа, достављени Актуелни извод из судског регистра понуде жалиоца (тражен т.12. ТД) не може супституирати истовремено захтијевано рјешење о промету хемикалијама издато од стране надлежног органа (из т.14.ц) ТД), како су, сходно члану 57. став (1) ЗЈН, понуђачи у поступцима јавних набавки дужни да се придржавају захтјева и услова из ТД, при чему у конкретној ситуацији нема примјене члана 48. став (6) ЗЈН (према коме ако се у ТД захтијева обезбјеђење сертификата које издају независна тијела, а којима се потврђује да кандидат/понуђач задовољава одређене стандарде обезбјеђења квалитета, уговорни орган дужан је да се позове на системе обезбјеђења квалитета који се заснивају на одговарајућим европским серијама стандарда које су потврдила тијела која су у складу с европским серијама стандарда које се тичу издавања сертификата, при чему је уговорни орган дужан да прихвати и друге доказе о еквивалентним мјерама обезбјеђења квалитета од кандидата/понуђача који немају приступа таквим сертификатима), како се у конкретној ситуацији не ради о спору везаном за (достављене) сертификате.

С тим у вези, имајући у виду постављени услов уговорног органа из т.14.ц) ТД (захтјев за достављањем рјешења о промету хемикалијама издато од стране надлежног органа) који није довољно прецизан у погледу врсте надлежног органа, те чињеницу непостојања (важећег) Закона о хемикалијама у ФБиХ, а све у вези са чланом 53. став (1) ЗЈН (по коме да уговорни орган у тендерској документацији даје потпуне информације о условима уговора који су понуђачима довољни за припрему понуда), овај орган се одлучио на примјену члана 103. став (1) тачка а) ЗЈН, из разлога неусклађеност тендерске документације са ЗЈН, која је довела до немогућности утврђивања основаности жалбених навода или која је довела до нарушавања основних принципа овог закона, односно незаконите доцјеле уговора.

У контексту наведеног, овај орган наглашава да су понуђачи учесници предметног поступка набавке (дакле и сам жалилац), уколико су сматрали да је ТД поступка сачињена супротно основним начелима загарантованим чланом 3. ЗЈН, имали могућност изјављивања жалбе на исту, сходно одредбама члана 100. став (1) тачка б) ЗЈН, при чему жалилац који пропусти да изјави жалбу сходно споменутој одредби Закона, губи право да тражи испитивање законитости по истом основу у каснијој фази поступка (члан 100. став 6. ЗЈН).

Имајући у виду наведено, овај орган је основом члана 93. став (7), члана 103. став (1) тачка а) и члана 111. став (1) тачка д) ЗЈН одлучио као у изреци Рјешења.

Жалилац предметном жалбом захтијева накнаду трошкова састава исте, изјављене по Заједничкој адвокатској канцеларији Мирна Милановић-Лалић и Јасмина Суљовић из Сарајева, у износу од 932,00 КМ, увећаним за припадајући ПДВ. С обзиром на утврђену основаност предметне жалбе, сходно члану 105. Закона о управном поступку, усваја се захтјев жалиоца за накнаду трошкова састава исте, изјављене по именованом пуномоћнику/адвокату, у укупном износу од 280,80 КМ (састав жалбе 240,00 КМ, примјеном члана 18. став 2. и члана 33. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката – „Службене новине ФБиХ“ бр.22/04, и 40,80 КМ на име ПДВ-а), док се захтјев у преосталом дијелу одбија као неоснован.

Поврат уплаћене накнаде покретања жалбеног поступка у износу од 666,66 КМ извршиће се посебним актом у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 4. Инструкције о начину уплате, контроле и поврата накнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ“ бр. 86/14).

Поука о правном лијеку:

Ово рјешење је коначно и извршно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Суду Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема овог рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

Доставити:

- МИКРО ПОЛО д.о.о. Сарајево, по Заједничкој адвокатској канцеларији Мирна Милановић-Лалић и Јасмина Суљовић из Сарајева
- ЈУ Кантонална болница „Др Сафет Мујић“ Мостар
- Крајинаgroup д.о.о. Бања Лука
- а/а